

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 32. Ad quid teneatur, qui cum, vel sine justa causa resilit à sponsalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

textibus Juris, notantque *Sanch.* d. 69. n. 10. & *Avers.* §. *Judex*, per Judicem hic intelligi solum ecclesiasticum, ordinarium vel delegatum, attamen Parochum non venire hic nomine Judicis.

§. 7. Si uterque contrahens putet adesse causam dissolvendi sponsalia, Judex rectè decernit esse dissolvenda, quia licet fortè causa non sit, tamen hoc ipso sibi remittunt mutuo obligationem, *Castrop.* n. 2. *Krim.* n. 330.

§. 8. Si omnibus consideratis causa dissolvendi sponsalia sit dubia, non est licitum propria auctoritate dissolvere, quia est possessio pro sponsalibus, & sic dissolvens exponit se periculo faciendi injuriam alteri. Rectè tamen notat *Sanch.* d. 69. n. 9. non semper requiri certitudinem, quæ penitus excludat omnem oppositam opinionem, quia in moralibus ad operandum in similibus dicitur haberi certitudo, cum adest magna probabilitas, sicque in conscientia potest acquiescere, qui duorum vel trium viro- rum intelligentium habet judicium de sufficientia causæ ad dissolvenda propria auctoritate sponsalia.

Q. 32. Ad quid teneatur, qui cum, vel sine justa causa, resilit à sponsalibus. R. §. 1. Si quis excusetur quidem ab ineundo Matrimonio, attamen causa omittendi non fit necessaria, sed ipse liberè resiliat, v. g. quia sponsa sine sua culpa facta est deformis, putant *Henriq. & Gutt.* sponsum teneri compensare sponsæ expensas opportunas factas pro dispositione ad Matrimonium, & rescire damna causata, quia *L. Si pecuniam ff. De conditione ex causa data*, dicitur, si quis alterum conducit ad iter faciendum, si hoc revocet, teneri servare indemna de expensis pro itineris preparatione factis.

Tom. VII.

I

factis. Oppositum probabilius tenent *Sanch.*
d. 5. l. 8. d. 36. *Less.* in *Auct.* v. *Spons.* caf. 1. *Ar.*
q. 8. f. 18. *Gob.* tr. 10. n. 380. quia hæc est natura
sponsalium, ut par sit illorum conditio, & ut
que cum causa liceat æqualiter & liberè resili-
unde patet disparitas: non enim erat par con-
ditio vel libertas conducentis ad resiliendum.

219. §. 2. Si quis excusetur à Matrimonio inea-
do, ab ipso tamen oriatur, & per eum stet, quo
Matrimonium non ineatur, uti, si voveat, &
ingrediatur Religionem, *Castrop.* d. 1. p. 33.
alii adhuc dicunt, non obligari ad expensas
damna, quia cum justè resiliat, pars altera
habet, quòd conqueratur. E contra alii
Spor. n. 207. dicunt obligari, quia nemini
licitum est prosequi suum bonum etiam spiritu-
ale cum vero & reali damno alterius, & Jura
cedentia ingressum Religionis, semper intelli-
gunt, salvis reliquis juribus alterius partis,
enim dispositio illa, ut pars una cedat jure
sponsalia, sit præjudiciosa huic parti, strictè
interpretanda est, & non extendenda ad præju-
dicandum aliis juribus, videtur autem Jure
rationis deberi restitutio illorum damnorum &
expensarum saltem ex parte, cum ingrediens Re-
ligionem sit eorum causa. Utraque sententia
probabilis, sed prima ob rationem §. 1. data
videtur probabilior.

220. §. 3. Si quis sine causa & injustè recedat
sponsalibus, *Abb. Silv. Bartol. Jason, Alciar. Rosell.*
alii dicunt non teneri compensare expensas
damna, quia Jura annullant omnem apponit-
nem pœnæ in sponsalibus, hæc autem obligatio
induceret hanc pœnam. Oppositum tenet
communissima cum *Sanch.* l. 1. d. 30. n. 15. &

q. 8. f. 18.
rum expe
quòd ann
resiliente
annullare
non conse
tuendi de
damnofa

§. 4. 5.
postea eti
ingredien
jam datan
na, quia
causa illo

§. 5. 6.
resiliendi
cata, ide
n. 381. r
dere suas
non ineat
injustè ref
est. Et ha
tiam Judi
remittere

I

Quid sit,

R Esp. E
quo v
tradu
sponsium prof

q. 8. f. 18. quia sic resiliens est injusta causa illarum expensarum & damnorum. Nec verum est, quod annulletur appositio pœnæ contra injustè resilientem, uti dictum est n. 148. Et quamvis annullaretur appositio pœnæ, hæc compensatio non censetur pœna appositæ, sed obligatio restituendi de Jure naturæ sequens ad injuriam damnosam.

§. 4. Si quis ab initio inivit sponsalia animo 221. postea etiam ex justa causa recedendi ab eis, v. g. ingrediendi Religionem, tenetur ob rationem jam datam alteri compensare expensas, & damna, quia per dolosam reticentiam fuit injusta causa illorum, *Avers. supra.*

§. 5. Qui suâ culpâ dat alteri justam causam 222. resiliendi à sponsalibus, v. g. si sponsa sit fornicata, ideóque resiliat sponsus, *Sanch. Averf. Gob. n. 381.* rectè dicunt, hanc teneri sponso refundere suas expensas, quia est injusta causa, cur non ineatur Matrimonium, & idem facit, ac si injustè resiliat, quo casu teneretur, uti dictum est. Et hætenus dicta tenent etiam ante sententiam Judicis, si pars altera petat, nec censetur remittere, *Avers. supra.*

CAPUT II.

223.

De Matrimonio secundum se.

DUBIUM I.

Quid sit, qua ejus materia, forma & Minister.

R^{esp.} Est Sacramentum inter baptizatos, quo vir & mulier in unum legitimè corpora et consuetudine tradunt ad perpetuam vitæ societatem, & Matrimonium profis suscipiendæ & remedium concupiscen-

I 2